

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

68. Imperator Constantinus Magnus leges pro honore & immunitate sacerdotum sanciuit annonam illis suppeditauit, ignominiam illorum suo paludamento se obtecturum aiebat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Orthodoxæ religionis retrò principes præstite-
runt, firma & illibata in perpetuum decerni-
mus custodiri. Omnes sanè pragmaticas san-
ctiones, quæ contra canones Ecclesiasticos in-
tentu gratiæ vel ambitionis illicitæ sunt,
honore suo & firmitate vacuatas cessare præ-
cipimus. Et quia humanitatis nostræ est, ege-
ntes prospicere, ac dare operam, vt pauperibus
alimenta non desint, salaria etiam, quæ sacro-
sanctis Ecclesijs in diuersis speciebus de pu-
blico hæcenus ministrata sunt, iubemus nunc
quoque inconcussa, & à nullo prorsus immi-
nuta præstari, liberalitatique huic prom-
ptissimæ perpetuam tribuimus firmitatem.

*Theodoretus lib. 1. cap. 2. & 11. Ecclesiast. hist. Imper.
Constantinus Magnus leges pro honore & immu-
nitate sacerdotum sancit, amonam illis suppeditauit,
ignominiam illorum suo paludimento se ob-
testaturum aiebat.*

CAP. LXVIII.

Constantinus Imperat. dedit prouincijs &
genibus mandatum, vt Sacerdotes ho-
nore afficerent: illis autem, qui eosdem contu-
mellis insectari aggredierentur, exitium mina-
tus est. Postmodum Episcopos Nicæni Cōci-
lij magnifico epulo excepit, cumq; inter illos
quibusdam videret dexteros oculos effossos,
intellexissetque, quod constantia pro pietate
cam

eam cladem illis attulisset, labra vultuque
 admouit, pro certo persuasus, osculo se benedi-
 ctionem inde hausturum esse. Conuulsa
 tangem peracto, alia dona rursus illis dila-
 buit, quin etiam literas ad prouinciarum popu-
 los dedit, mandauitque, ut certis fructu-
 ti numerus viduis, & his, quæ perpetua ser-
 uant virginitem, quin etiam illis, qui in
 nis ministerijs obeundis consecrati sunt, in
 singulis ciuitatibus, quotannis suppeditan-
 tur, cumque non tam egentium necessitas
 quam sua ipsius magnificentia mensuranda
 rant autem quidam calumniandi studio
 grantes, qui quosdam Episcopos accusabant,
 & criminationis libellos imperatori offere-
 bant. Ille istis ante concordiam confutatum
 acceptis, primùm cum eos vinculo castitatis
 xisset, annuloque suo obsignasset, sermo
 sit. Deinde libellos in medium adductos, in
 ipsis presentibus, igne absumendos cum
 iureiurando adiecto, se ne verbum quidem
 illis scriptum perlegisset. Nam sacerdotum
 quit, vitia non sunt populo aperienda, nec
 inde causa offendiculi arrepta, licet per-
 care aggrediatur. Quinetiam cum hoc quod
 adiecit memorant. Si suis oculis episcopum
 alienæ vxori stuprum inferre forte videtur
 cinus illud nefandum suo paludamento
 obiecturum, ne facinoris ad spectus eos, qui
 dem ipsum cernerent, vlla ex parte laedere.

Cum igitur Episcopos ad hunc modum honoratus esset, & sacerdotes Dei tam amplo affectu honorare, singulos ad suum gregem redire mandavit.

Valerian. Imperat. in authent. Quomodo oporteat Episcopos & ceteros clericos ad ordinationem perducere, collatione 1. titu. 6. de sacerdotij dignitate & militate in republ. & quales debeant in Episcopos cooptari.

CAP. LXIX.

Maxima quidem in omnibus sunt dona Dei à superna collata clementia, sacerdotium & imperium: illud quidem diuinis ministrans, hoc autem humanis praesidens ac diligentiam exhibens, ex vno eodemque principio vtraque procedentia humanam exortant vitam. Ideoque nihil sic erit studiosum Imperatoribus, sicut sacerdotum honestas, cum vtraque & pro illis ipsi semper Deo supplicent. Nam si hoc quidem inculpabile sit vndique, & apud Deum fiducia plenum, imperium autem rectè, & competenter exornet traditam sibi rempublicam, erit consonantia quaedam bona, omne quicquid vtile est humano conferens generi. Non igitur maximam habemus sollicitudinem circa vera Dei dogmata, & circa sacerdotum honestatem, quam illis obtruncantibus crederemus, quia per eam maxima nobis dona dabuntur à Deo, & ea, quae sunt firma, habebimus, & quae nondum haecenus venerunt,